

Conservation uses of information on the distribution of seabirds at sea

Mark L. Tasker,

Chairman North Sea Seabird Distribution Group,

Joint Nature Conservancy Committee (NE Scotland),

Wynne Edwards House, 17 Rubislaw Terrace, Aberdeen AB1 1XE, United Kingdom

In order to be able to plan offshore development and react to oil spills at sea in the most effective manner, it is important to know the location of features at risk. Within the North Sea, the growth of the offshore oil industry highlighted a great lack of knowledge of the distribution of seabirds at sea. Systematic collection of information on the location and abundance of seabirds in the North Sea has been undertaken for at least the past ten years. The U.K.'s Seabirds At Sea Team has collected the most information and so far has published the only atlas (Tasker *et al.* 1987). More recently, work has been carried out by workers from the Netherlands, Denmark, Norway and Germany.

Basic distribution maps are of little use to an ornithologically-naive manager needing to know what to do in a short space of time. Off Britain, this problem was originally tackled (before offshore surveys were undertaken) with a single map of the seas, that indicated locations of seabird colonies and estuaries/inshore areas known to be important. Offshore areas were hardly considered. Following the offshore surveys, a series of monthly maps was developed for the North Sea (Tasker & Pienkowski 1987). These maps were compiled using a combination of vulnerability of a species, and importance of an area to that species. Vulnerability was assessed in terms of the proportion of time the species spent on the water and the relative importance of the North Sea to that species in world terms.

Two future developments are proposed. First, the North Sea Task Force is funding a new North Sea vulnerability atlas that will bring together as much existing data on the North Sea as possible in order to ensure that offshore areas are assessed fully in terms of their usage by seabirds, and the vulnerability of the birds. Secondly, plans are in hand to develop a co-ordinated seabird distribution monitoring programme. This is needed to determine the variation in location of concentrations of vulnerable birds between years, and might also be used to provide insight into reasons behind variations in numbers of dead birds arriving on beaches.

- Tasker M.L. & Pienkowski M.W. 1987. Vulnerable concentrations of birds in the North Sea. Nature Conservancy Council, Peterborough.
- Tasker M.L., Webb A., Hall A.J., Pienkowski M.W. & Langslow D.R. 1987. Seabirds in the North Sea. Nature Conservancy Council, Peterborough.

Samenvatting 'Gebruik van verspreidingsgegevens van zeevogels op zee bij beschermingsmaatregelen'

Om effectief te reageren op olielozingen op zee en voor het verstandig plannen van ontwikkelingen in de offshore industrie is het belangrijk om te weten welke risico's gelopen worden door vogels in verschillende gebieden. Systematisch onderzoek naar de verspreiding en talrijkheid van zeevogels op zee wordt sinds 10 jaar uitgevoerd. Gewone verspreidingskaarten zijn van geringe betekenis voor de ornithologisch ongeschoolde beleidsmaker. Daarom werden voor elke maand kaarten van de Noordzee vervaardigd die de kwetsbaarheid van verschillende gebieden illustreren (Tasker & Pienkowski 1987). De 'kwetsbaarheid' voor olie wordt bepaald door rekening te houden met de tijd die de betreffende soort op het water zwemmend doorbrengt en het relatieve belang van de Noordzee voor die soort (op wereldschaal). Voor de toekomst zijn er twee voorstellen. Ten eerste, vanuit de North Sea Task Force worden middelen vrijgemaakt om een nieuwe atlas van voor vogels belangrijke gebieden op de Noordzee samen te stellen waarin de meest recente informatie bijeengebracht zal worden. Ten tweede worden plannen ontwikkeld voor een internationaal offshore monitoring programma voor zeevogelverspreiding. Dit programma kan ook worden gebruikt om fluctuaties in aantallen aanspoelende zeevogels te verklaren. ■